

سنتر ۲-(۴۰۲-دی نیترو فنوکسی) اتانول و استفاده از آن به عنوان پایدار کننده در عایق های بر پایه سلولز استات

علی موسوی آذر^{۱*}، عباس زالی^۲، محمد حسین داداشی کلائی^۳

اصفهان، شاهین شهر، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

(*) علی موسوی آذر: Ali1352_2000@yahoo.com

چکیده

یکی از افزودنی های مهم مورد نیاز در فرمولاسیون عایق های بدون دود پیشرانه های دو پایه، عوامل پایدار کننده می باشند. این ترکیبات به منظور افزایش طول عمر و بهبود کارآیی عایق های مذکور مورد استفاده قرار می گیرند. ترکیب ۲-(۴۰۲-دی نیترو فنوکسی) اتانول به دلیل سازگاری بسیار خوب با مشتقان سلولزی و توانایی در ایجاد حالت های روزانه ای را در عین ساخت این مواد دارد. در این مقاله روش سنتر ۲-(۴۰۲-دی نیترو فنوکسی) اتانول و مواد حد وسط سنتر آن، مورد بررسی قرار گرفته است. ترکیب ۲-(۴۰۲-دی نیترو فنوکسی) اتانول از طریق مکانیسم ایپسو سنتر شده و از آن به عنوان یک عامل پایدار کننده مناسب، در فرآیند ساخت عایق های بر پایه سلولز استات، با هدف عایق کاری موتورهای راکت با پیشرانه جامد دو پایه استفاده شده است. این ترکیب در مقیاس آزمایشگاهی سنتر و کنترل کیفیت محصول نهایی انجام شده است.

واژه های کلیدی: ۲-(۴۰۲-دی نیترو فنوکسی) اتانول- سلولز استات- عایق کاری- پایدار کننده- عایق سوخت دو پایه

۱- مقدمه

احتراق پیشرانه موجب تولید گازهای بسیار داغی می شود که انرژی جنبشی این گازهای داغ، نیرو محركه مورد نیاز راکت را تأمین می کند. در هنگام احتراق پیشرانه، در طی چند ثانیه، دمای بسیار بالایی در محفظه احتراق ایجاد می شود. لذا دمای دیواره محفظه احتراق موتور راکت، ممکن است آنقدر افزایش یابد که بخشی از فلز تشکیل دهنده پوسته محفظه احتراق، دستخوش تجزیه و یا تخرب حرارتی شود (برای مثال اکسیده شود). در این شرایط با تعییر ماهیت شیمیایی بخشی از فلز تشکیل دهنده پوسته، تعییرات نظم ساختاری و استحکام مکانیکی سازه پوسته، اجتناب ناپذیر می باشد. با توجه به موارد ذکر شده احتمال ایجاد نقص در فرآیند کاری موتور و ناتوانی پوسته در برابر فشار درونی محفظه احتراق رشد یافته و در پی آن احتمال انفجار موتور موشک افزایش می یابد.

بنابراین در زمان عملکرد موتور، باید جداره محفظه احتراق، در برابر حرارت شدید ناشی از احتراق، محافظت شود. برای این منظور، عایق های حرارتی در تماس با گازهای گرم (۴۰۰۰-۴۰۰۰k) قرار می گیرند و با مکانیسم پیچیده تجزیه اندوترمیکی، از سطوح زیرین خود محافظت می کنند. از آنجایی که عایق های حرارتی، دارای رسانایی حرارتی پایینی هستند،

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد پیشرانه (سوخت جامد)، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، پردیس شاهین شهر اصفهان، مجتمع علوم کاربردی

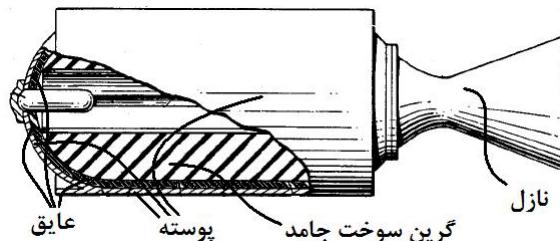
۲- محقق، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، پردیس شاهین شهر اصفهان، مجتمع علوم کاربردی

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد پیشرانه (سوخت جامد)، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، پردیس شاهین شهر اصفهان، مجتمع علوم کاربردی

سومین کنفرانس سوخت و احتراق ایران

تهران - دانشگاه صنعتی امیرکبیر - اسفند ماه ۱۳۸۸

این امر (رسانایی حرارتی کم) در کنار مدت زمان کوتاه استعمال در داخل محفظه، موجب کاهش بیش از پیش انتقال حرارت رسانشی (هدایتی) به بخش‌های محافظت شده، می‌شود.^[۱,۲,۳] نمایی از قرار گرفتن عایق در بین پوسته و گرین سوخت جامد در شکل (۱) آمده است.^[۱]

شکل ۱- نمایی از قرار گرفتن عایق در بین گرین سوخت جامد و پوسته موتور راکت

همان طور که قبلًا ذکر شد، عایقکاری محفظه احتراق موتورهای موشک، با اهداف ایجاد سپر حرارتی، کنترل سطح سوزش سوخت و تراست تولیدی و جلوگیری از نفوذ و یا مهاجرت اجزاء فرار موجود در سوخت، انجام می‌شود.^[۱,۳]

۲- عایق

عایق‌ها معمولاً از نوعی پرکننده و همبند کننده^۱ تشکیل شده‌اند. البته تحت شرایط مختلف، از افزودنی‌هایی به عنوان: پایدار کننده، نرم کننده^۲ و یا کاتالیزور (با اهداف بهمود خواص و تسريع فرآیند پذیری)، نیز استفاده می‌شود. غالباً الاستومرها و ترموبلاستیک‌های ترمومولاست مانند سلولز استات، اتیل استات و پلی استرها، به عنوان همبند کننده عایق، در عایقکاری پیشرانه‌های جامد دو پایه مورد استفاده قرار می‌گیرند.^[۱,۳]

جهت جلوگیری از فرسودگی عایق در شرایط محیطی و انبارداری مختلف، در فرمولاسیون عایق از پایدار کننده‌های شیمیایی استفاده می‌شود. از جمله، ترکیب ۲-۴ (دی‌نیترو فنوكسی) اتانول به دلیل سازگاری بسیار خوب با مشتقان سلولزی و نیز توانایی در ایجاد حالت‌های رزونانسی، به عنوان پایدار کننده ضد اکسایشی قابل استفاده می‌باشد. با توجه به نوع عملکرد و کاربرد راکت سوخت جامد، عایق باید دارای خواص و ویژگی‌های مطلوبی باشد. در مرجع [۱] عمده این خواص مورد بحث قرار گرفته است.

۱-۱- پایدار کننده

همان طور که در بالا به آن اشاره شد، معمولاً جهت جلوگیری از فرسودگی عایق در شرایط محیطی و انبارداری مختلف، در فرمولاسیون عایق از پایدار کننده‌های شیمیایی استفاده می‌شود. عدم استفاده از پایدار کننده‌ها خطر تسريع اکسیدسیون عایق را به دنبال خواهد داشت. در واقع فرسودگی موجب تخریب شبکه ساختاری و در نتیجه باعث تغییر خواص مکانیکی و حرارتی عایق می‌شود.

غالباً از مشتقات فنول به عنوان پایدار کننده‌های ضد اکسایشی استفاده می‌شود. این امر به سبب توانایی فنول در ایجاد حالت‌های رزونانسی متفاوتی است که با کمک آنها می‌تواند بارهای مثبت، منفی و به طور ویژه رادیکال آزاد را پایدار کند.^[۸] البته پایدار کننده‌های دی‌نیترو به علل زیر اهمیت فوق العاده‌ای دارند:^[۱]

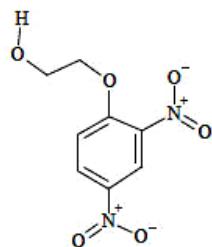
- پایدارکننده‌های دی‌نیترو سازگاری بسیار خوبی با مشتقات سلولزی دارند.

1- Binder

2- Plasticizer

- وجود گروه‌های NO_2 باعث افزایش بالانس اکسیژنی فرمولاسیون عایق شده و درنتیجه موجب بهسوزی و کاهش دود عایق می‌شود.

- گروه NO_2 الکترونگاتیو بوده و تمایل به جذب الکترون دارد که این ویژگی موجب پایداری فرمولاسیون عایق می‌شود.
- وجود NO_2 در فرمولاسیون عایق مانع از مهاجرت گونه‌های نیتروگلیسرین موجود در سوخت به سمت عایق می‌شود.
- بنابراین ترکیبی مانند ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول که دارای گروه‌های فنولی و دی‌نیترو به صورت یکجا در یک ساختار شیمیایی هستند از اهمیت بسیار بالایی برخوردار بوده، و دستیابی به دانش فنی سنتز این نوع پایدارکننده‌ها بسیار ارزنده و مفید می‌باشد. ساختار شیمیایی و خواص فیزیکی و شیمیایی ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول به ترتیب در شکل (۲) و جدول (۱) آمده است.

شکل ۲- ساختار ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول

جدول ۱- خواص فیزیکی و شیمیایی ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول [۴]

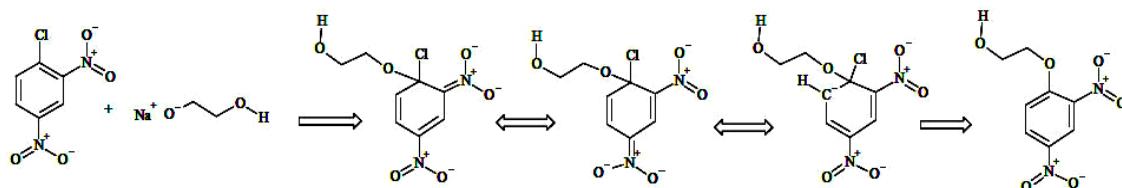
نام‌های متداول	۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول
حالیت در ۰°C	۲۰٪ گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر آب
شکل ظاهری	جامد
رنگ	زرد مایل به کرم
نقطه ذوب	۱۱۰°C

۳- بخش تجربی

۳-۱- سنتزهای آزمایشگاهی

برای سنتز ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول آزمایش‌های مختلفی انجام شده و در نهایت با بهینه سازی روش سنتز، این ترکیب در مقیاس آزمایشگاهی سنتز شد.

سنتز ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول با مکانیسم ایپسو به صورت شماتیک در شکل (۳) آمده است. [۸]

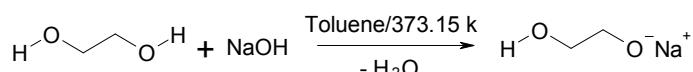

شکل ۳- مکانیسم سنتز ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول

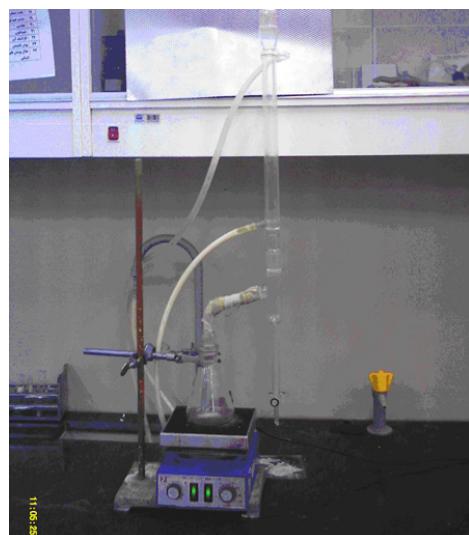
همانگونه که در شکل (۳) دیده می‌شود برای سنتز ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول از منو سدیم اتیلن گلایکولات و ۴-دی‌نیترو کلرو بنزن استفاده می‌شود. ۲و-۴-دی‌نیترو کلرو بنزن به صورت محصول شرکت مرک آلمان در دسترس است. منو سدیم اتیلن گلایکولات به صورت آزمایشگاهی در محل آزمایشگاه با استفاده از اتیلن گلیکول و هیدروکسید سدیم سنتز می‌شود. لذا در مراحل جداگانه‌ای، روش سنتز آزمایشگاهی منو سدیم اتیلن گلایکولات و سپس روش سنتز آزمایشگاهی ۲-۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول و در نهایت چگونگی فرآیند خالص سازی محصول نهایی ذکر شده است. آنالیز نمونه توسط دستگاه HPLC، IR و NMR انجام شده است.

۱-۱-۳- سنتز آزمایشگاهی منو سدیم اتیلن گلایکولات

۳۰۰ میلی لیتر تولوئن و ۶۰۰ میلی لیتر اتیلن گلیکول تحت گاز نیتروژن وارد ظرف واکنش می‌شود. سپس ۳۵٪ گرم (معادل ۰/۸۸ مول) سدیم هیدروکسید به صورت یکجا به آن اضافه می‌گردد. مخلوط حاصل تا دمای جوش گرم می‌شود. در این حالت آب بوجود آمده در سیستم دین استارک^۱ متصل به کندانسور از محلول خارج می‌شود. پس از کامل شدن مرحله حذف آب، تولوئن موجود در نمونه با تقطیر از محلول خارج شده و در نهایت ۱۲/۶٪ از منو سدیم اتیلن گلایکولات در اتیلن گلیکول با مقدار جزئی آب، بدست می‌آید. (شکل (۵،۴))

شکل ۴- روش سنتز آزمایشگاهی منو سدیم اتیلن گلایکولات

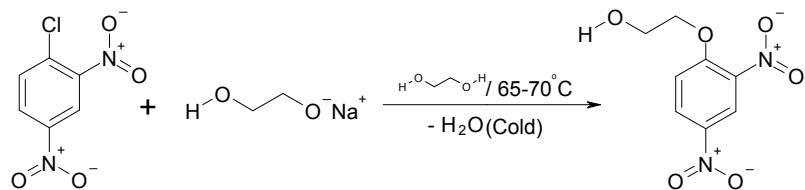

شکل ۵- سیستم دین استارک متصل به کندانسور جهت سنتز منو سدیم اتیلن گلایکولات

۲-۱-۳- سنتز آزمایشگاهی ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول

در یک بالن سه دهانه مجهز به کندانسور و دماسنجد، مقدار ۱۶۲ گرم ۴-دی‌نیترو کلرو بنزن در ۴۰۰ میلی لیتر اتیلن گلیکول با گرم کردن تا دمای ۶۵-۷۰ درجه سانتیگراد حل می‌شود. به ظرف واکنش مقدار ۵۸۶ گرم محلول منو سدیم اتیلن گلایکولات در اتیلن گلیکول، به آرامی و در طی مدت زمانی ۳-۲ ساعت افزوده می‌گردد. مخلوط حاصل برای مدت یک ساعت

دیگر در این شرایط نگهداری شده و بعد از آن مقدار ۶۰۰ میلی لیتر آب سرد به محتويات بالن افزوده و در نهايٽ رسوبات تولید شده صاف و با آب سرد شستشو داده می شود. راندمان کلی فرآيند ۷۵-۸۰٪ می باشد. (شكل (۶،۷))

شكل ۶- روش سنتز آزمایشگاهی ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول

شكل ۷- شمای تجهیزات مورد نیاز جهت سنتز آزمایشگاهی ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول

۳-۱-۳- خالص سازی محصول نهايٽ

خالص سازی محصول بدست آمده به روش تبلور مجدد از محلول ۱۰-۲۰٪ استیک اسید انجمام می شود. در شکل (۸)، نمونه خالص سازی شده ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول نشان داده شده است.

شكل ۸- ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول خالص سازی شده

سومین کنفرانس سوخت و احتراق ایران

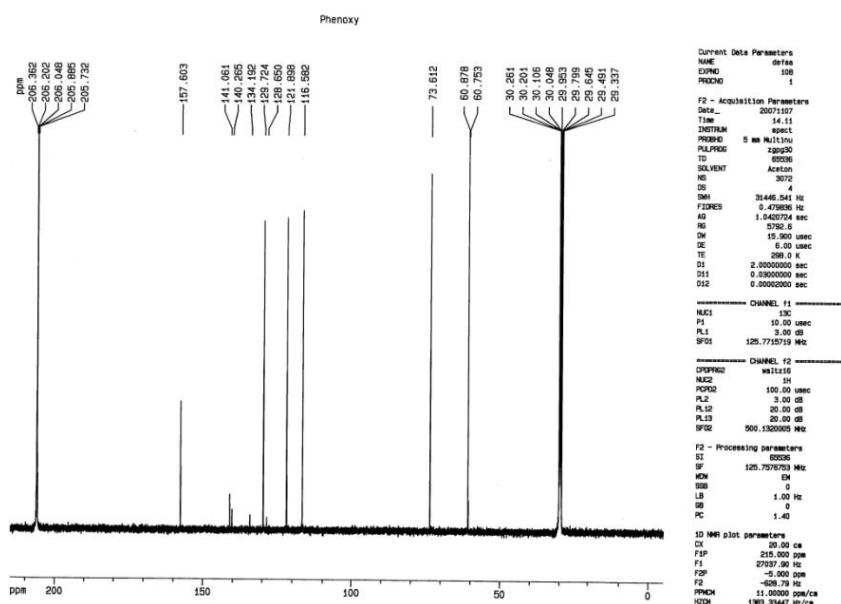
تهران - دانشگاه صنعتی امیرکبیر - اسفند ماه ۱۳۸۸

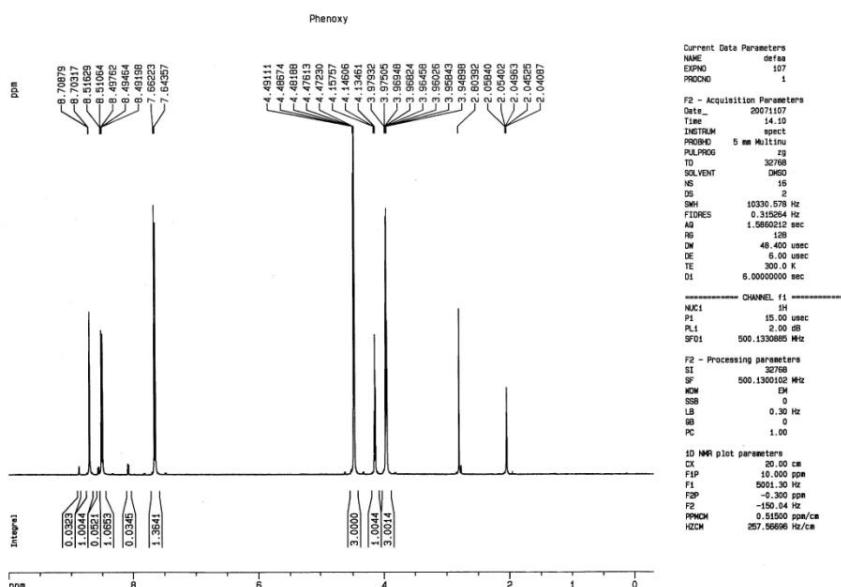
دانشگاه صنعتی امیرکبیر
دانشکده مهندسی هواپیما

۱-۴-۱-۳- نتایج آنالیز محصول سنتز شده ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول

۱-۴-۱-۳- طیف های IR و $^{13}\text{C-NMR}$ و $^1\text{H-NMR}$ بدبست آمده از ترکیب ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول، به ترتیب در شکل های $^{13}\text{C-NMR}$ و $^1\text{H-NMR}$ آورده شده است. تفسیر این طیفها با نتایج طیف استاندارد این ترکیب مطابقت دارد.

شکل ۹- طیف $^{13}\text{C-NMR}$ ترکیب ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول

شکل ۱۰- طیف $^1\text{H-NMR}$ ترکیب ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول

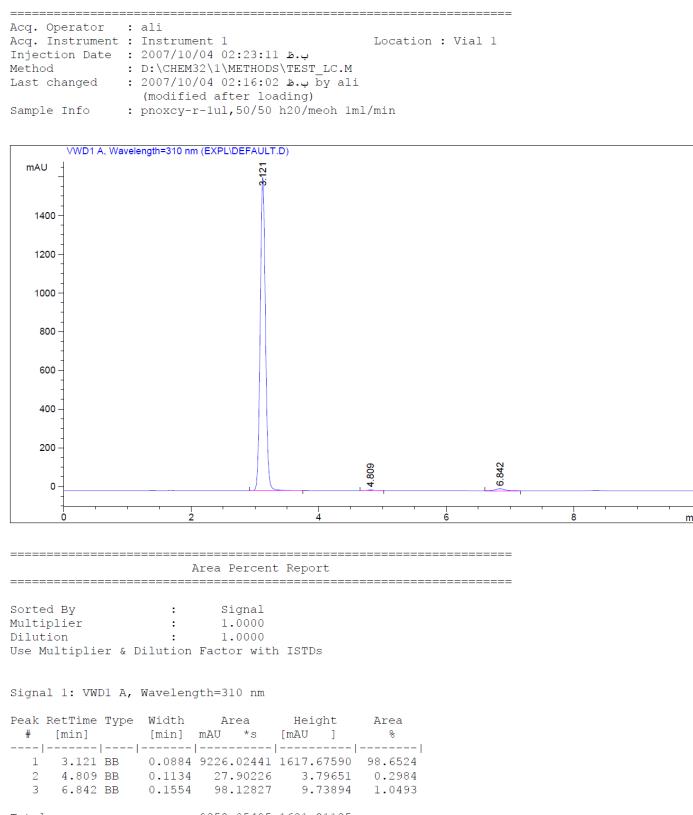
سومین کنفرانس سوخت و احتراق ایران

تهران - دانشگاه صنعتی امیرکبیر - اسفند ماه ۱۳۸۸

طیف IR ترکیب ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول هم نشان دهنده باند کششی O-H در Cm^{-1} ۳۲۰۰، ۳۲۰۰، باند کششی C-H آروماتیک در Cm^{-1} ۳۱۰۰، باند کششی آلیفاتیک از Cm^{-1} ۲۷۵۰-۲۸۵۰ و باند کششی NO_2 در Cm^{-1} ۱۶۰۰-۱۵۰۰ می باشد. این نتایج با نتایج طیف استاندارد این ترکیب مطابقت دارد.

۴-۱-۳- تعیین درصد خلوص

برای تعیین درصد خلوص ترکیب ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول از دستگاه HPLC با حلال ۵۰:۵۰ میانول: آب استفاده شد. با توجه به طیف بدست آمده (شکل ۱۱)، مقدار درصد خلوص ترکیب سنتز شده ۹۹/۶٪ می باشد.

شکل ۱۱- طیف HPLC ترکیب ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول با استفاده از حلال ۵۰:۵۰ میانول: آب

۴-۲- کاربرد ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول به عنوان پایدار کننده در عایق‌های برپایه سلولز استات در حالت کلی فرمولاسیون عایق‌های برپایه سلولز استات می‌تواند مطابق جدول (۲) باشد:

جدول ۲- فرمولاسیون عایق‌های برپایه سلولز استات

درصد وزنی	اجزاء
۳۰-۴۰٪	سلولز استات
۲۰-۴۰٪	نرم کننده
۳۰-۵۰٪	پرکننده
۱-۲٪	پایدار کننده

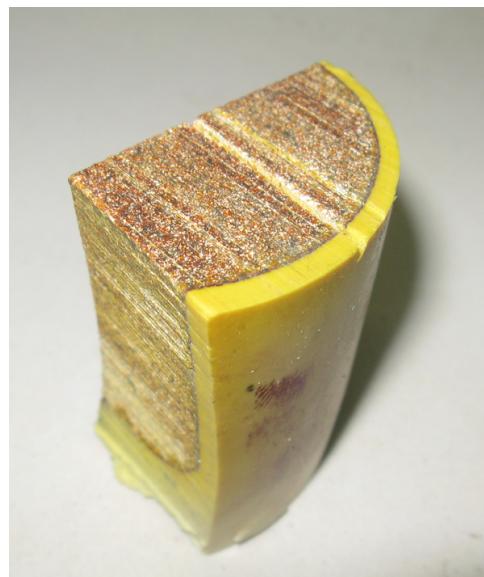
سومین کنفرانس سوخت و احتراق ایران

تهران - دانشگاه صنعتی امیرکبیر - اسفند ماه ۱۳۸۸

همانطور که قبلاً بیان شد، از ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول، می‌توان به عنوان پایدارکننده‌های این نوع عایق‌ها بهره جست. برای ساخت عایق‌های بر پایه سلولز استاتس می‌توان از روش تزریق پلاستیکی استفاده کرد. در این روش ابتدا مواد تشکیل دهنده بصورت جداگانه با هم مخلوط شده و توسط اکسترودر به صورت گرانول^۱ درآورده می‌شوند. سپس گرانول‌های حاصل توسط دستگاه تزریق پلاستیک، به شکل عایق مورد نظر در می‌آید. با استفاده از روش مذبور نمونه عایق مورد نظر ساخته شده و بر روی سوخت دوبایه کمدد موجود در آرمایشگاه با موفقیت بکار برده شد (شکل ۱۲). خواص فیزیکی و مکانیکی مربوط به نمونه عایق ساخته شده در جدول (۳) آمده است.

جدول ۳- مشخصات فیزیکی و مکانیکی نمونه عایق ساخته شده

۶	استحکام کششی (MPa)
۳۲/۵	درصد ازدیاد طول (%)
۵۰	Shore D
۱۹۰/۲۵	مدول کششی (MPa)
۴۰/۴	(g/10min) MFI
۱/۴	(g/cm ³) دانسیته

شکل ۱۲- نمای برشی سوخت دوبایه کمدد و عایق بکار رفته بر روی آن

۵- نتیجه‌گیری

مشخصات فیزیکی، ظاهری و طیف‌های گرفته شده (IR, ¹H-NMR و ¹³C-NMR) از محصول بدست آمده تایید می‌کنند که محصول بدست آمده ماده ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول می‌باشد. برای تعیین درصد خلوص ترکیب ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول از HPLC استفاده شد که مقدار آن ۹۹/۶ می‌باشد. پایدارکننده ۲-(۴-دی‌نیترو فنوکسی) اتانول به سبب وجود گروه‌های نیترو، سازگاری بسیار خوبی با مشتق‌ات سلولزی دارد.

سومین کنفرانس سوخت و احتراق ایران

تهران - دانشگاه صنعتی امیرکبیر - اسفند ماه ۱۳۸۸

استفاده از پایدارکننده ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول به سبب وجود گروههای نیترو، باعث افزایش بالانس اکسیژنی فرمولاسیون عایق شده، درنتیجه بهسوزی و کاهش دود عایق را به دنبال دارد. نتیجهٔ نهایی اینکه ترکیب ۲-(۴-دی نیترو فنوکسی) اتانول، از اهمیت بسیار بالایی برخوردار بوده و به عنوان یک پایدارکننده بسیار مناسب در فرمولاسیون عایق‌های برپایه سلولز استات با هدف عایق‌کاری پیشرانه‌های دو پایه قابل استفاده می‌باشد. لذا دستیابی به دانش فنی سنتز و تولید این پایدارکننده در داخل کشور، امکان تولید عایق‌های ذکر شده را فراهم ساخته و از طرفی موجب قطع وابستگی به کشورهای بیگانه می‌شود.

مراجع

- 1- Alain Davenas, "Solid Rocket Propulsion Technology", 1996
- 2- Naminosuke Kubota, "Propellants and Explosives Thermochemical Aspects of Combustion", Second Completely Revised and Extended Edition, 2007.
- 3- George P. Sutton & Oscar Biblarz, "Rocket Propulsion Elements", Seventh Edition, 2001.
- 4- http://www.apolloscientific.co.uk/downloads/msds/OR7734_msds.pdf
- 5- Talaleav A.P., RU Patent 2,179,989., 2002
- 6- Kustenko G.V., RU Patent 2,209,135., 2003
- 7- جان اس دیک، ترجمه محمد حسن امیر خیزی، آمیزه کاری در صنایع پلیمری.
- 8- جان مک موری، شیمی آلی (۲)، ترجمه دکتر عیسی یاوری، انتشارات نورپردازان، چاپ دوم، ویرایش پنجم، ۱۳۸۴.